

این متن از سایت دانشنامه حوزوی "ویکی فقه" اخذ شده است.
برای آشنایی و استفاده بیشتر به نشانی www.wikifeqh.ir مراجعه فرمایید.

ابو عمر سالم بن عبدالله قرشی

اطلاعات فردی	
نام کامل	ابو عمر یا ابو عبدالله، سالم بن عبدالله بن عمر بن خطاب قرشی عدوی
کنیه	ابو عمر یا ابو عبدالله
خویشاوندان سرشناس	فرزند عبدالله بن عمر بن خطاب
تاریخ و مکان درگذشت/شهادت	سال ۱۰۶ قمری
اطلاعات دینی	
دلیل شهرت	یکی از فقهای سبعه مدینه و از تابعین
نقش‌های برجسته	معلم عمر بن عبدالعزیز

ابو عمر سالم بن عبدالله قرشی، یکی از [فقهای سبعه مدینه](#) و از [تابعین](#) بوده است. وی سرانجام به سال ۱۰۶ قمری درگذشت.

فهرست مندرجات

- ۱ - معرفی اجمالی
- ۲ - پانویس
- ۳ - منبع

معرفی اجمالی

ابو عمر یا ابو عبدالله، سالم بن عبدالله بن عمر بن خطاب قرشی عدوی، مادرش دختر [یزیدگرد](#)، آخرین پادشاه ایران است که همراه دو تن دیگر از خواهرانش به دست مسلمانان اسیر شد و عبدالله بن عمر او را به ازدواج خود درآورد که سالم، ثمره آن ازدواج بود. دیگری به همسری [حسین بن علی](#) درآمد که [زین العابدین](#) ثمره این ازدواج است و سومی را [محمد بن ابی بکر](#) به عقد خویش درآورد که قاسم را به دنیا آورد. بنابراین، سالم و قاسم و زین العابدین پسر خاله همدیگرند. سالم یکی از هفت [فقیه مدینه](#) و از اشراف و بزرگان تابعین و از علمای ثقه به‌شمار می‌رفت.

او معلم [عمر بن عبدالعزیز](#) بود و هنگامی که عمر بن عبدالعزیز [خلافت](#) را در سال ۹۹ ق به عهده گرفت، از سالم خواست که سیره و روش زندگانی جدش را بنویسد تا مردم از آن پیروی کنند.

[۱] زرکلی، خیر الدین، الاعلام، ج ۳، ص ۷۱.

[۲] شمس الدین ذهبی، محمد بن احمد، تنکرة الحفاظ، ج ۱، ص ۶۸.

[۳] ابن کثیر، اسماعیل بن عمر، البدایة و النهایة، ج ۹، ص ۲۶۲.

[۴] ابن حجر عسقلانی، احمد بن علی، تهذیب التهذیب، ج ۳، ص ۴۳۶.

[۵] ابن تغری بردی، یوسف، النجوم الزاهرة فی ملوک مصر و القاهرة، ج ۱، ص ۲۵۶.

[۶] ابن خلکان، احمد بن محمد، وفیات الاعیان، ج ۲، ص ۳۴۹.

پانویس

۱. ↑ زرکلی، خیر الدین، الاعلام، ج ۳، ص ۷۱.
۲. ↑ شمس الدین ذهبی، محمد بن احمد، تنکرة الحفاظ، ج ۱، ص ۶۸.
۳. ↑ ابن کثیر، اسماعیل بن عمر، البدایة و النهایة، ج ۹، ص ۲۶۲.
۴. ↑ ابن کثیر، اسماعیل بن عمر، البدایة و النهایة، ج ۹، ص ۲۶۲.
۵. ↑ ابن تغری بردی، یوسف، النجوم الزاهرة فی ملوک مصر و القاهرة، ج ۱، ص ۲۵۶.
۶. ↑ ابن خلکان، احمد بن محمد، وفیات الاعیان، ج ۲، ص ۳۴۹.

عبدالسلام ترمائینی، رویدادهای تاریخ اسلام، ترجمه پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ج ۱، ص ۲۹۳.

رده‌های این صفحه: [تاریخ اسلام](#) | [درگذشتگان سال 106 \(قمری\)](#) | [فقه‌های سیه](#)